

Dosarul nr. 2ra-1528/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.N.Lupașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Panov, V.Cotorobai, I.Secrieru)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Duca Ion,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Duca Ion
împotriva Instituției Publice Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” cu privire la
anularea ordinului, recuperarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 24 decembrie 2019, Duca Ion a depus cererea de chemare în judecată
împotriva IP Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” privind anularea ordinului
nr.128-ab din 26 septembrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”
și încasarea prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, precum și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că, prin ordinul nr.128-ab din 26
septembrie 2019 a Instituției Publice Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” din
XXXXX, a fost sancționat cu mustrare.

A indicat reclamantul că, ordinul emis este ilegal și urmează a fi anulat din
următoarele motive.

A notat că, în ordin s-a indicat că „Duca Ion, profesor de educație fizică, fără
motive întemeiate nu s-a prezentat la serviciu în datele de 7-9 august 2019, 12-17
august 2019, 19-23 august 2019, 28-30 august 2019, încălcând pct. 4.3., pct. 8.15.
al Regulamentului intern al IPLT „Alexandru cel Bun” și art. 9 alin. (2) lit. d)
Codului Muncii”.

A relatat reclamantul că, nu a comis nici o abatere disciplinară, a respectat
programul de muncă, iar sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu scopul de a-l
persecuta, discrimina și intimida. Sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu
încălcarea gravă a prevederilor art. 206-210 din Codul Muncii.

Totodată a subliniat că, prin sancționare ilegală a pârâtului i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei, care urmează a fi încasat în beneficiul său, suma indicată constituie o cale de reparație echitabilă a umilinței, intimidării, stresului și frustrării morale pe care le-a suferit ca urmare a încălcării dreptului subsemnatului la muncă.

A afirmat că, sarcina probațiunii în litigiile individuale de muncă aparține angajatorului.

Prin hotărârea din 06 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ion Duca și s-a menținut hotărârea din 06 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că la materialele cauzei este anexat procesul-verbal de constatare din 16 septembrie 2019, potrivit căruia Duca Ion în zilele lucrătoare de 7-9 august 2019, 12-17 august 2019, 19-23 august 2019, 28-30 august 2019, a lipsit de la locul de muncă (f. d.16).

Conform art. 201 din Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Potrivit art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: mustrarea.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică de organul căruia i se atribuie dreptul de angajare (alegere, confirmare sau numire în funcție) a salariatului respectiv.

Conform art. 208 alin.(1) din Codului muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit că prin solicitarea din 16 septembrie 2019, recepționată în aceeași zi de Duca Ion, angajatorul IP Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” a solicitat prezentarea explicațiilor scrise privind faptul absenței în zilele de 7-9 august 2019, 12-17 august 2019, 19-23 august 2019, 28-30 august 2019 (f. d. 17) .

Potrivit răspunsului lui Duca Ion din 20 septembrie 2019, a indicat că faptele nu corespund adevărului, nu a comis nici o încălcare, a respectat programul de muncă (f. d. 18).

Instanța de apel a notat că în speță, deși apelantul/reclamant Duca Ion solicită nulitatea ordinului nr. 128-ab din 26.09.2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” (f. d. 15), nu a indicat careva temeiuri care duc la nulitatea ordinului precitat. Or, apelantul/reclamant s-a limitat la dezacordul cu Ordinul contestat, invocând că nu a comis nici o abatere disciplinară și că a respectat programul de muncă, pe când actele cauzei indică contrariul.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a reliefat că reclamantul Duca Ion a beneficiat de concediul anual de odihnă în perioada 03.06.2019-06.08.2019 (f. d. 25), iar la data de 07 august 2019 urma să se prezinte la locul de muncă. Astfel, faptul absenței dlui Duca Ion de la lucru în zilele de 7-9 august 2019, 12-17 august 2019, 19-23 august 2019, 28-30 august 2019, rezultă și din datele reflectate în Registrul evidenței intrării - ieșirii persoanelor pe teritoriul instituției, or înscrierile în registru cu privire la prezența lui Duca Ion apar doar în luna septembrie 2019 (f. d. 36-43).

La 23 august 2021, Duca Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integral a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

S-a menționat că instanța de apel i-a încălcat dreptul de a participa la examinarea propriei cauze, de a prezenta probe, dreptul la apărare garantat de art.6 CEDO și art.26 din Constituție.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 13 mai 2021 și expediat participanților la proces la 15 iunie 2021 (f.d.220), însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării deciziei recurate.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 23 august 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 14 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 11 octombrie 2021 IP Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” a depus referință și a solicitat respingere recursului depus de Duca Ion ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Duca Ion.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Duca Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru